

Recenzja

dorobku twórczego, działalności artystycznej,
pracy naukowo-dydaktycznej oraz aktywności organizacyjnej

dr Piotra Skowrona

Opracowana w związku z wszczętym postępowaniem habilitacyjnym
w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacji dzieł sztuki
na Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Recenzja sporządzona na prośbę Rady Doskonałości Naukowej Akademii Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Po raz pierwszy, w mojej 20 letniej historii pisania recenzji, zarówno tych o nadanie stopnia naukowego doktora, doktora habilitowanego oraz tytułu naukowego profesora w dziedzinie sztuki, zacznę od końca.

W moim przekonaniu osiągnięcie naukowe wskazane przez dr Piotra Skowrona pt. „Interferencje” jako cyklu grafik wykonaną w technice sitodruku, prezentowanego na wystawach „Interferencje” Galeria Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie, Rynek Główny, Kraków, „Interferences” Mark Rothko Art. Centre, Daugavpils, Łotwa oraz „Wibracje” Piotrkowska 68 Galeria ASP Łódź, w pełni spełnia wymogi stawiane w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. Z 2021r. poz. 478 z późn. zm.). Autoreferat oraz cały bagaż doświadczeń, wielorakiego dorobku naukowego, jest dowodem na moje pełne poparcie wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Taki wniosek stawiam i bardzo go popieram.

Dane habilitanta

Pan dr Piotr Skowron w 2003 - 2009 – ukończył studia wyższe magisterskie na Politechnice Łódzkiej Wydział Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki, Kierunek Elektronika i Telekomunikacja i uzyskał tytuł: magistra inżyniera.

2009 - 2012 – ukończył studia licencjackie na Akademii Sztuk Pięknych W. Strzemińskiego

w Łodzi, Wydział Grafiki i Malarstwa, kierunek Grafika i uzyskał stopień licencjata.

2012 - 2014 – ukończył studia magisterskie na Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi, Wydział Grafiki i Malarstwa, kierunek Grafika i uzyskał stopień magistra sztuki.

2019 – uzyskał stopień naukowy doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne na Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi, Wydział Grafiki i Malarstwa. Tytuł rozprawy doktorskiej: Matryca i odbitka, jako obiekty graficzne, w relacji z przestrzenią. Promotorem w/w postępowania była: dr hab. Agata Stępień, a recenzentami byli: dr hab. Arkadiusz Sylwestrowicz oraz dr hab. Małgorzata Warlikowska.

Informacja o zatrudnieniu

W latach 2014-2015 pracował jako pomoc dydaktyczna w pracowni Sitodruku na Wydziale Grafiki i Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi. Od 2015 – 2019 pracownik naukowo – dydaktyczny, asystent w pracowni Sitodruku na Wydziale Grafiki i Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi. Od 2019 pracownik naukowo – dydaktyczny, adiunkt w pracowni Sitodruku na Wydziale Grafiki i Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi. Od 2019

Udział w wystawach zbiorowych i indywidualnych Ocena osiągnięć artystycznych

Pan dr Piotr Skowron jest autorem 22 wystaw indywidualnych, których prezentacje miały miejsce na całym świecie. Brał udział w ponad 76 wystawach zbiorowych w kraju oraz poza granicami. Jest artystą uznanym i zapraszany na wiele przeglądów artystycznych w szczególności związanych z grafiką. Był 6 krotnym uczestnikiem krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych i artystycznych. Uczestniczył 2 krotnie w europejskich programach naukowych związanych z Szkolnictwem Wyższym; Uniwersytet w Ostrawie Czechy Wydział Sztuk Pięknych oraz Guanlan Original Printmaking Base, Chiny. Brał udział w trzech zespołach badawczych realizujących projekty z dziedziny sztuki. Dokładny wykaz oraz nazwy osiągnięć artystycznych w dokumentacji dr Piotra Skowrona

Akademia Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego posiada pełne formalne i merytoryczne kompetencje do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Reasumując tę część recenzji: dorobek artystyczny i pedagogiczny przedstawiony w dokumentacji dotyczącej postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego spełnia wszystkie wymagania stawiane przez ustawodawcę a zawarte w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Recenzja opracowana została:

1. W oparciu o przedstawioną dokumentację dorobku artystycznego Pana dr Piotra Skowrona
2. Dokumenty:
 1. Wniosek o wszczęcie postępowania.
 2. Kopia dokumentu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora
3. Dokumentacja pisemna i elektroniczna

Wstęp

„Mora” niepożądane - pożądanie

Jeżeli masz coś do powiedzenia – to mów! Jeśli chcesz świat postawić na głowie – to zrób to! Nie pamiętam kiedy i kto mi to kiedyś powiedział. Nie pamiętam miejsca i czasu, bo nie były ważne! Ale zapamiętałem sens tych dwóch stwierdzeń. I pamiętam je do dziś, kiedy jak co dzień wchodzę do pracowni. Albo jak zaczynam nową robótkę. Albo jak nic nie wychodzi a myśli krążą poza granicami mojej wyobraźni. Wydawać by się mogło, że to czas stracony. Nic z tych rzeczy. Każdy czas i ten kiedy odkrywamy nowe idee – jeszcze nie do końca przez nas znane, może przypadkowe, może intuicyjne, może te które od tak spadły nie wiadomo skąd – i ten czas, który w naszym przekonaniu to czas stracony, to dwie ważne części składowe jednej całości. Całości, którą my tworzymy i którą my sami jesteśmy. My z naszymi pytaniami, wątpliwościami, rozumieniem na skróty, niedowierzaniem i tym wszystkim co będzie po stronie braku wiary w nas samych. Wiary nie w dziesięć przykazań, które są nam dane i przypominane, ale wiary w przykazania, które sami sobie stworzymy i będziemy ich przestrzegać. Nigdy, ale to nigdy nie wątpić w instynkt. Wierzyć, że przypadek też jest wartością, który w sztuce może być inspiracją. Zmienność procesu twórczego jest normą bezwzględną. Zmienność jest wartością, ale tylko wtedy będzie czymś ważnym jak obudujemy ją w nasze i tylko nasze, prawa i reguły. Zawsze bądź pewien kroków, które stawiasz. Mimo, że czasami, na moment zejdziesz z obranej drogi. Idź pod prąd, bo tylko to warto robić. Odrzucaj wszystko to, co przeszkadza w drodze do poznania i odkrycia „nowego”. Znaleźć Siebie, swoją sztukę, swój sposób wyrażania, w tym gąszczu różnorodności jest nie lada wyzwaniem. Ale czy ktoś mówił, że będzie łatwo? Ja sobie nie przypominam!

Dzisiaj, gdzie zacierają się granice pomiędzy wszelkimi dziedzinami, a wszystkim innym, nie tylko w sztuce, naszym obowiązkiem jako tych, którym nie wszystko jedno, jest potrzeba ciągłego odkrywania samego siebie. Poszukiwania głębokich i najpiękniejszych źródeł i definiowania. Definiowania ciągle na nowo. Nasz świat sztuki i nie tylko, pędzi i nie ogląda

się za siebie. Bo po co! Toruje sobie drogę tak jak mu wygodnie. I tylko od nas samych zależy czy chcemy podążać z nim, czy zostać gdzieś w okowach staroci i skansenu.

Ocena dołączonego dzieła habilitacyjnego (art.16, ust, 2 pkt 1 i 2 Ustawy § ust 2, pkt 3 Rozporządzenia)

Rolą recenzenta w każdym postępowaniu o nadanie stopni naukowych czy też tytułu jest wnikliwa analiza wszystkich części składowych, które wpisują się w obraz naszego kandydata do stopnia czy też tytułu. Jego dorobku naukowego, w przypadku habilitacji – osiągnięcia naukowo/artystycznego zgłoszonego zgodnie z wymogami ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym.

Pan dr Piotr Skowron przedstawił osiągnięcie naukowe pt. „Interferencje” jako cykl grafik wykonane w technice sitodruku, prezentowanego na wystawach „Interferencje” Galeria Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie, Rynek Główny, Kraków, „Interferences” Mark Rothko Art. Centre, Daugavpils, Łotwa oraz „Wibracje” Piotrkowska 68 Galeria ASP Łódź.

Jak wyglądają grafiki – sitodruki – dr Piotra Skowrona nie będę pisał, mówił – w myśl zasady księdza Chmielowskiego, koń jaki jest, każdy widzi. Są po prostu rewelacyjne i koniec. No może jedno zdanie. Kolor i rytm – to wydają się być najbardziej istotne cechy wyjątkowych grafik, których jednolitą strukturę tworzą kolorowe linie. Powierzchnia staje się pulsującym barwnym rytmem nieskończonej ilości linii, której całkowita przestrzeń tworzy warstwę pokrywającą inne. Pod nimi znajdują się następne linie, które mogą być tylko tłem, ale nie muszą. Bo czasem same tworzą mniej lub bardziej konkretną formę. W zbliżeniu, każda z tych linii pomnożona przez nieograniczoną ilość daje nam regularną, mechaniczną niemal techniczną konstrukcję. Te konstrukcje, w szczególności w grafikach opartych o formę koła, mają również jeszcze jeden element, które je wyróżnia. A mianowicie przestrzeń. I nie taką iluzoryczną, ale realną. A pytanie - czy efekt ten powstał w wyniku przemyślanego działania czy też z przypadku – jest pytaniem nieistotnym. Zostawiam to bez odpowiedzi i domysłów. Szanując kierunek myślowy dr Piotra Skowrona.

Mnie bardziej interesują miejsca nieopisane i niewidoczne, którymi kieruje się dr Piotr Skowron w obrazowaniu tak a nie inaczej tych sitodruków. Co jest motorem do takiej narracji? Czy szukanie ruchu w płaskich nabitych na papier, kolejnych matrycach nie jest mrzonką, utopią? Czy mechanizm uruchomienia pulsujących linii, sugerujących przestrzeń, trójwymiarowość i wrażenie ruchu jest na tyle widoczny i realny, że staje się faktem? Dr Piotr Skowron zawiera regułom i zasadom, które sam stworzył i intuicji. Przestrzeń, który sam stworzył i ruch, to jego pole eksperymentów. Eksperymentów, których poszczególne kroki są jak dekalog. Być może dekalog ten staje się dla niego, ale też i dla nas widzów, czymś czego nie możemy jeszcze dookreślić, zaszufladkować, nadać mu nazwę a przez powolne

oswojenie i obcowanie z czymś nowym, nadajemy mu znaczenie. Ograniczenia są i będą. Chociażby to, że efekt wizualny nigdy nie będzie taki sam dla dwóch różnych odbiorców. Poprzez inną wrażliwość, inne różne zmysły, jak wzroku oraz nasz umysł. Ale ograniczenia są wyzwaniem.

Gdzieś pod koniec lat 80 – tych również poczyniłem kilka linorytów, które były pierwszymi moimi trójwymiarowymi próbami. Nakładanie na przemian po każdym cięciu, to ciepłego koloru na matrycę z zimnym, dokładając do tego milimetrowe przesunięcie matrycy przy następnym odbiciu, dawało efekt przesuniętego odbicia, czyli błędu. Ale oglądając efekt końcowy przez okulary trójwymiarowe „3D - anaglifowe”, można było zaobserwować trójwymiarowy obraz. A poruszając się czy w jedną, czy w drugą stronę, można było zauważyć delikatny ruch. Czyli zmianę położenia form na grafice. Całe moje odkrycie i szczęście, że dokonałem czegoś istotnego i nowego zostało szybko zweryfikowane przez drugiego odbiorcę, następnego i następnego. Otóż oni nic takiego nie widzieli. To tylko utwierdziło mnie w przekonaniu, że nie wszyscy będą widzieli to co ja. Bo różni się percepcją postrzegania, ostrością wzroku a umysły nasze również odbierają inne bodźce.

Dr Piotr Skowron poszukuje. W poszukiwaniu jest coś co fascynowało, fascynuje i będzie fascynować tych, którzy w myśl bycia innymi poświęcą wszystko. Poświęcą przeszłość, zarzucając jej krótkowzroczność, poświęcą teraźniejszość zarzucając jej niezrozumienie a przyszłość będzie jak ziemia święta, do której zmierzamy a jest daleko. Czy zatem poświęcenie dr Piotra Skowrona w poszukiwaniu, świętego Grała Sztuki czyli „ruchu”, ma sens? Czy też odwieczny dylemat życia, w nieustannej niepewności, co do drogi którą wybraliśmy jest warte życia? Jakbym miał na to pytanie odpowiedzieć, zgodnie ze swoimi przekonaniem to odpowiedź byłaby jednoznaczna. Tak warto. Bo to jedyne w co warto wierzyć. Mam taką wiarę, a raczej pewność, że dr Piotr Skowron również w to wierzy. Wiara czyni cuda. Podobno przenosi góry. Ale jestem przekonany, że wiara w to co robimy, w to co jest pytaniem o słuszność, w to co daje nam siłę do codziennego pytania bez odpowiedzi jest warte naszego poświęcenia.

I jeszcze jeden aspekt w postępowaniu dr Piotra Skowrona chciałbym zauważyć. Mam takie przekonanie, że dr Piotr Skowron kroczy drogą wyznaczoną jeszcze od czasów Arystotelesa. Dominowało wtedy przekonanie i pogląd, że kształt oparty o konstrukcję jest ważniejszy, gdyż można go ująć w matematyczne reguły, był sytuowany wśród „pierwszych” jakości rzeczy i należał do sfery intelektualnej. Kolor należał do drugiej kategorii, był określany jako „wtórna” jakość i zaliczano go do wartości zmysłowych. Te dwie jakości rzeczy razem tworzą jedną całość. I tylko wtedy będzie to wartościowe. Prace dr Piotra Skowrona są przepełnione sferą intelektualną i sferą zmysłową, jestem o tym głęboko przekonany.

Autoreferat Pana dr Piotra Skowrona jest prostym opisem dzieła przedstawionego w postępowaniu habilitacyjnym, jego genezy i powstawania oraz opisem doświadczeń naukowych. Ten prosty tekst, ma charakter swego rodzaju instrukcji, przewodnika po zakamarkach pracy habilitacyjnej. Pisany prostym językiem i zrozumiałym. Piszę o tym dlatego, że wielokrotnie czytałem autoreferaty, które wymagały jeszcze wyjaśnień i tłumaczenia. A zrozumienie idei, przesłania było tak dalekie, że widok horyzontu stawał się czymś normalnym i jasnym. To plus tego autoreferatu. Mamy tu wszystko co potrzebne jest do poznania sylwetki naszego kandydata do samodzielności oraz jego pracy habilitacyjnej. Autoreferat oceniam bardzo dobrze.

Konkluzja

W moim przekonaniu osiągnięcie naukowe wskazane przez dr Piotra Skowrona pt. „Interferencje” jako cyklu grafik wykonaną w technice sitodruku, prezentowanego na wystawach „Interferencje” Galeria Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie, Rynek Główny, Kraków, „Interferences” Mark Rothko Art. Centre, Daugavpils, Łotwa oraz „Wibracje” Piotrkowska 68 Galeria ASP Łódź, w pełni spełnia wymogi stawiane w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. Z 2021r. poz. 478 z późn. zm.). Autoreferat oraz cały багаż doświadczeń, wielorakiego dorobku naukowego, jest dowodem na moje pełne poparcie wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Mam nadzieję, że recenzja, którą przedstawiłem, stanowi wystarczającą argumentację do przyznania Panu dr Piotrowi Skowron stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Wniosek taki stawiam i gorąco go popieram.

Prof. dr hab. Janusz Akermann